

- 2) Skal artikel 2, artikel 6, stk. 1 og 3, samt artikel 19, stk. 1, andet led, TEU sammenholdt med chartrets artikel 47 og artikel 267 TEUF fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for anvendelsen af bestemmelser i national ret, såsom artikel 29, § 2 og 3, artikel 26, § 3 og artikel 72 § 1, 2 og 3 i ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (lov af 8. december 2017 om den øverste domstol) (konsolideret tekst: Dz.U. af 2021, pos. 154), for så vidt som de under trussel om disciplinære sanktioner i form af afsættelse forbyder, at Sąd Najwyższy (øverste domstols) fastslår eller bedømmer lovligheden af udnævnelsen af en dommer eller af den af denne udnævnelse afledte beføjelse til at udøve retslige funktioner og af begrundelserne for anmodninger om udelukkelse af en dommer, der er baseret på disse grunde, idet det lægges til grund, at dette forbud skal anses for begrundet med henvisning til Unionens respekt for medlemsstaternes forfatningsmæssige identitet?
- 3) Skal artikel 2, artikel 4, stk. 1 og 3, samt artikel 19, stk. 1, andet led, TEU sammenholdt med chartrets artikel 47 og artikel 267 TEUF fortolkes således, at en dom afsagt af en forfatningsdomstol i en medlemsstat (Trybunał Konstytucyjny) (forfatningsdomstolen, Polen), hvorved en dom afsagt af en national ret i sidste instans (Sąd Najwyższy) (øverste domstol) erklæres uforenelig med Republikken Polens forfatning, ikke kan udgøre en hindring for vurderingen af denne domstols uafhængighed og upartiskhed og for undersøgelsen af, om denne domstol er oprettet ved lov i henhold til EU-retten, idet det desuden skal tages i betragtning, at Sąd Najwyższys (øverste domstol) afgørelse havde til formål at gennemføre Den Europæiske Unions Domstols dom, hvori det blev fastslået, at bestemmelserne i Republikken Polens forfatning og de gældende love (bestemmelser i national ret) ikke giver (Trybunał Konstytucyjny) (forfatningsdomstolen) beføjelse til at foretage domstolsprøvelse af retsafgørelser, herunder afgørelser, som behandler spørgsmål om uoverensstemmelser i forbindelse med fortolkningen af retsfor skrifter, der er vedtaget i henhold til artikel 83 i ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (lov af 8. december 2018 om den øverste domstol) (konsolideret tekst: Dz.U. af 2021, pos. 154), og endvidere, at Trybunał Konstytucyjny (forfatningsdomstolen) på grund af sin nuværende sammensætning ikke var en ret, der er oprettet ved lov i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 6, stk. 1, i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (Dz.U. af 1993, nr. 61, pos. 284, som ændret)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgerichts Berlin (Tyskland) den 24. oktober 2022 — Straffesag mod M.N.

(Sag C-670/22)

(2023/C 35/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Part i hovedsagen

M.N.

Præjudicielle spørgsmål

1. Vedrørende fortolkningen af kriteriet »udstedelsesmyndighed« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, litra c), i direktiv 2014/41⁽¹⁾
 - a) Skal en europæisk efterforskningskendelse med henblik på indsamling af bevismateriale, som allerede befinder sig i fuldbyrdesstaten (her Frankrig), udstedes af en ret, hvis den tilgrundliggende bevisindsamling i henhold til udstedelsesstatens (her Tysklands) lovgivning skulle være blevet påbudt af retten i en sammenlignelig indenlandsk sag?
 - b) Gælder dette subsidiært i det mindste i tilfælde, hvor fuldbyrdesstaten har gennemført den tilgrundliggende foranstaltning på udstedelsesstatens område med det formål at stille de indsamlede oplysninger til rådighed for efterforskningsmyndigheder i udstedelsesstaten med interesse for oplysningerne med henblik på retsforfølgning?

- c) Skal en europæisk efterforskningskendelse med henblik på indsamling af bevismateriale altid udstedes af en ret (eller et uafhængigt organ, som ikke varetager strafferetlig efterforskning) uanset de nationale kompetencebestemmelser i udstedelsesstaten, hvis foranstaltningen vedrører alvorlige indgreb i væsentlige grundlæggende rettigheder?

2. Vedrørende fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/41

- a) Er artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/41 til hinder for en europæisk efterforskningskendelse med henblik på overføring af oplysninger fra en aflytning af telekommunikation, som allerede er tilgængelige i fuldbyrdesstaten (Frankrig) — navnlig trafik- og lokaliseringsdata og optagelser af kommunikationsindhold — hvis den af fuldbyrdesstaten gennemførte aflytning har omfattet samtlige slutbrugere af en kommunikationstjeneste, der med den europæiske efterforskningskendelse anmodes om overføring af oplysninger fra samtlige tilslutninger, som er i brug på udstedelsesstatens område, og der hverken ved vedtagelsen og gennemførelsen af aflytningsforanstaltningen eller ved udstedelsen af den europæiske efterforskningskendelse forelå konkrete holdepunkter for, at disse individuelle brugere havde begået alvorlige strafbare handlinger?
- b) Er artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/41 til hinder for en sådan europæisk efterforskningskendelse, hvis integriteten af de oplysninger, der er indsamlet ved aflytningsforanstaltningen, ikke kan kontrolleres som følge af den omfattende hemmeligholdelse, der udøves af myndighederne i fuldbyrdesstaten?

3. Vedrørende fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 2014/41

- a) Er artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 2014/41 til hinder for en europæisk efterforskningskendelse med henblik på overføring af telekommunikationsoplysninger, som allerede er tilgængelige i fuldbyrdesstaten (Frankrig), hvis den aflytningsforanstaltning i fuldbyrdesstaten, der ligger til grund for indsamlingen af oplysningerne, i henhold til udstedelsesstatens (Tysklands) lovgivning ville have været ulovlig i en sammenlignelig indenlandsk sag?
- b) Subsidiært: Gælder dette i hvert fald i tilfælde, hvor fuldbyrdesstaten har gennemført aflytningen på udstedelsesstatens område og i dennes interesse?

4. Vedrørende fortolkningen af artikel 31, stk. 1 og 3, i direktiv 2014/41

- a) Udgør en foranstaltning, som er forbundet med infiltration af terminaler, med henblik på indsamling af trafik-, lokaliserings- og kommunikationsdata fra en internetbaseret udbyder af kommunikationstjenester en aflytning af telekommunikation som omhandlet i artikel 31 i direktiv 2014/41?
- b) Skal den underretning, der er fastsat i artikel 31, stk. 1, i direktiv 2014/41, altid tilstilles en ret, eller gælder dette i det mindste i tilfælde, hvor den foranstaltning, der påtænkes af den aflyttende stat (Frankrig), i henhold til den underrettede stats (Tysklands) lovgivning i en sammenlignelig national sag kun ville kunne påbydes af en ret?
- c) For så vidt som artikel 31 i direktiv 2014/41 også tjener til de berørte telekommunikationsbrugeres individuelle beskyttelse, omfatter denne beskyttelse da også anvendelsen af oplysninger til retsforfølgning i den underrettede stat (Tyskland), og er dette formål i givet fald ligeværdigt med det yderligere formål om at beskytte den underrettede medlemsstats suverænitet?

5. Retsvirkninger af en bevisindsamling i strid med EU-retten

- a) Kan et forbud mod at anvende beviser i tilfælde af, at beviserne er blevet indsamlet ved en europæisk efterforskningskendelse, som er i strid med EU-retten, følge umiddelbart af det EU-retlige effektivitetsprincip?
- b) Medfører det EU-retlige ækvivalensprincip i tilfælde af, at beviser er blevet indsamlet ved en europæisk efterforskningskendelse, som er i strid med EU-retten, et forbud mod at anvende beviserne, hvis det i en sammenlignelig indenlandsk sag ikke ville være lovligt i udstedelsesstaten at påbyde den foranstaltning, der ligger til grund for bevisindsamlingen i fuldbyrdesstaten, og de ved en sådan ulovlig indenlandsk foranstaltning indsamlede beviser ikke ville kunne anvendes i henhold til udstedelsesstatens lovgivning?

- c) Udgør det en tilsidesættelse af EU-retten, navnlig effektivitetsprincippet, hvis den straffeprocessuelle anvendelse af bevismateriale, hvis indsamling var i strid med EU-retten netop som følge af manglende mistanke, i forbindelse med en interesseafvejning begrundes med grovheden af de handlinger, som først bliver kendte ved undersøgelsen af bevismaterialet?
- d) Subsidiært: Følger det af EU-retten, navnlig effektivitetsprincippet, at tilsidesættelser af EU-retten ved indsamlingen af bevismateriale i en national straffesag heller ikke i tilfælde af alvorlige strafbare handlinger kan være helt uden konsekvenser og derfor i det mindste med hensyn til bevisvurderingen eller strafudmålingen skal tages i betragtning til fordel for den tiltalte?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 3.4.2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT 2014, L 130, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach (Polen) den 2. november 2022 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno — Handlowo — Usługowe A. mod P. S.A.

(Sag C-677/22)

(2023/C 35/38)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Przedsiębiorstwo Produkcyjno — Handlowo — Usługowe A.

Sagsøgt: P. S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU (¹) af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (omarbejdning) fortolkes således, at en udtrykkeligt fastsat betalingsfrist, der overskrider 60 dage, og som er vedtaget mellem erhvervsdrivende, kun må fastsættes i aftaler, hvis vilkår ikke er udformet udelukkende af den ene aftalepart?

(¹) EUT 2011, L 48, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Krakowa — Podgórze w Krakowie (Polen) den 3. november 2022 — Profi Credit Polska S.A. mod G.N.

(Sag C-678/22)

(2023/C 35/39)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Krakowa — Podgórze w Krakowie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Profi Credit Polska S.A.

Sagsøgt: G.N.